

РЕШЕНИЕ

№ 17188

гр. София, 20.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9885** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/, чрез гл. юрисконсулт С. Г., против Решение № 3692 от 13.08.2024 г., постановено по нахд № 8946/2024 г. на СРС, НО, 99 състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН] на АПИ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, с който на „ПИМК“ ООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 187а, ал.2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500.00 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Твърди се, че неправилно въззивният състав приема, че за нарушение на чл.179, ал. 3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш като подробно са развити съображения в тази насока. По същество от съда се иска отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на процесния ЕФ, като правилен и законосъобразен. Претендира разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт Д., който поддържа жалбата и моли съда да отмени процесното решение. Прави възражение за

прекомерност.

Ответникът – „ПИМК“ ООД, ЕИК[ЕИК], редовно призован, не се явява, и не се представлява. По делото е постъпила писмен отговор от адв. М. К., процесуален представител със становище по същество на спора. С нова молба становище се излагат аргументи по същество на спора, с молбата се претендират разноски в размер на 420 лева, въз основа на представен е договор за правна защита и съдействие и доказателства за плащането /л.37-39/.

Представителят на Софийска Градска прокуратура, счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законоустановения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, VII-ми касационен състав на Административен съд София - град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от Софийския районен съд фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

Установено е, че собственик/ползвател на пътно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] , вид влекач, марка и модел „И. АС440СТ П ЦНГ“, с технически допустима максимална маса 20000 килограма, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000 килограма е „ПИМК“ ООД, ЕИК[ЕИК], със законен представител А. И. Й..

На 19.08.2021 г. в 05:26 часа, описаното пътно превозно средство било засечено по път А-6, км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не била заплатена частично дължимата пътна такса, съгласно чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата (ЗП), тъй като за превозното средство имало тол декларация за преминаването, но платената категория била по-малка от измерената. Нарушението било установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал.1 от ЗП, намиращо се на път А-6, км 50+427.

Нарушението било квалифицирано, като такова на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 , вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на ответника по касация е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева.

СРС е приел, че за така вмененото на жалбоподателя нарушение АПИ не разполага с процесуална възможност да издава електронни фишове и да се отклонява от общия ред за ангажиране на административнонаказателната отговорност на субектите, предвиден в ЗДвП, респективно в ЗАНН - чрез съставяне на АУАН и издаване на наказателно постановление.

За да уважи жалбата, съдът е приел също, че законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателната отговорност по чл.179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП.

Този извод е правилен.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 187, ал. 2, т. 3 във вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

Според чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство. С разпоредбата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е предвидена санкция за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Съгласно чл. 187а от ЗДвП при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, за допуснатото движение на ППС без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, на него се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

За случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш (чл. 39, ал. 4 от ЗАНН). Следователно, за да бъде издаден електронен фиш за процесното нарушение на нормата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон. В чл. 189ж, ал. 1, изр. първо от ЗДвП, е предвидено, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. С посочената разпоредба не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш за процесното нарушение. Липсва и друга законова норма, която изрично да предвижда тази възможност, поради което в случая е следвало да бъде съставен АУАН, а в последствие да бъде издадено НП, а не да се издава електронен фиш. За да се приеме, че такава възможност е предвидена с чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП, съгласно който по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, следва по тълкувателен път да се изведе възможност за съставяне на електронен фиш, което е недопустимо при ангажиране на административно-наказателната отговорност на дадено лице. Изложеното се отнася и за разпоредбите на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП,

чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП, тъй като с тези норми изрично не е предвидено издаването на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП и не се конкретизира електронния фиш и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Изложеното до тук сочи, че в случая липсва изрична законова разпоредба предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Тъй като се касае за административно наказателна дейност не е възможно чрез разширително тълкуване на нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП да се приеме, че тя се отнася и до нарушенията по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила достатъчно за да обоснове отмяна на електронния фиш.

В горния смисъл е и практиката на АССГ / Решение № 5561 от 17.05.2024 г., постановено по КНАХД № 2845/2024 г.; Решение № 5147 от 15.05.2024 г., постановено по КНАХД № 2789/2024 г.; Решение № 3055 от 09.05.2024 г., постановено по КНАХД № 1763/2024 г. и др./

Доколкото в настоящия случай са налице основания за отмяна на процесният ЕФ от процесуално естество, не следва да се обсъждат въпросите, предмет на дело С-61/2023 г. на СЕС, които са относими към материалната законосъобразност на ЕФ.

Освен това СРС е приел, че не се доказва и мястото на извършване на нарушението. В издадения електронен фиш се твърди, че превозното средство с регистрационен [рег.номер на МПС] се е движило с частично заплатена пътна такса по път А-6, км 50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа. В същото време на съда е служебно известно от други еднотипни дела, че към месец септември 2022 г. на път А-6 „Европа“ няма километър 50+427. Тогава се поставя логичният въпрос, след като към месец септември 2022 г. на път А-6 „Европа“ няма изграден километър 50+427, то как повече от година по-рано на 19.08.2021 г. е имало такъв километър 50+427, където се твърди да е било извършено и заснето нарушението.

СРС е изложил и допълнителни мотиви за незаконосъобразност на процесния електронен фиш, в смисъл, че е налице неяснота и при самото описание на нарушението, тъй като не става ясно какъв е бил размерът на дължимата пътна такса и как е бил определен този размер.

Служебно известно е на съда, според данни от АПИ че, до м.07.22г не съществува километър 50+427км на път А-6 „Европа“. Правилно СРС приема, че няма как да се извърши нарушението-частично плащане на тол-такса , на пътен участък-какъвто не съществува, не е въведен в експлоатация по надлежния ред, не е респ. част от републиканската пътна мрежа. Въз основа на снимката от устройство 10182, на собственика на ППС е издаден ел.фиш, с който се налага адм.наказание за нарушение - частично платена дължима тол-такса/непосочено е във фиша колко е била платена и колко всъщност е дължимата тол-такса за това ППС/, поради платена по-малка категория от измерената категория/не е посочено във фиша каква категория е платена и каква категория е измерена/.

Предвид изложените съображения касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с приложимия закон и при спазване на процесуалните правила,

поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход на спора, претенцията на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение е основателна. Съобразно представените по делото доказателства, разноските са в размер на 420 (четиристотин и двадесет) лева, като счита възражението за прекомерност за неоснователно.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3692 от 13.08.2024 г., постановено по нахд № 8946/2024 г. на СРС, НО, 99 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ПИМК“ ООД, ЕИК[ЕИК] разноски в размер на 420 (четиристотин и двадесет) лева адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: